

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.12.2000
KOM(2000) 788 endelig

2000/0337 (CNS)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**EKSTERNALISERING
af forvaltningen af EF-programmer**

herunder forelæggelse af en rammeforordning for en ny type forvaltningsorgan

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der administrerer opgaver i forbindelse
med EF-programmerne**

(forelagt af Kommissionen)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

EKSTERNALISERING af forvaltningen af EF-programmer

herunder forelæggelse af en rammeforordning for en ny type forvaltningsorgan

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning.....	4
2.	Instrumenterne til en kontrolleret eksternalisering	5
2.1.	Anvendelsesområde for eksternaliseringen	5
2.2.	Foreslåede instrumenter.....	5
2.2.1.	Forvaltningsorgan.....	6
2.2.2.	Forvaltning via et netværk af nationale organer	7
2.2.3.	Udlicitering	9
2.2.3.1.	Øget rationalisering	9
2.2.3.2.	En ny og moderniseret vejledning.....	9
3.	Tidsplan og gennemførelsesbestemmelser	10
3.1.	Forvaltningsorgan: indførelse af de retlige rammer	10
3.2.	Fremtiden for kontorerne for faglig bistand og overgangsbestemmelser.....	10
4.	Eksternalisering af andre opgaver end forvaltning af programmer	11
5.	Konklusioner	12
	Bilag: Retningslinjer for standardfinansforordningen for forvaltningsorganer.....	13

Eksternalisering af forvaltningen af EF-programmer

herunder forelæggelse af en rammeforordning for en ny type forvaltningsorgan

1. INDLEDNING

I december 1999¹ forpligtede Kommissionen sig til at udvikle en sammenhængende og kontrolleret eksternaliseringspolitik for at rette op på de skævheder, som var opstået på grund af en ukontrolleret anvendelse af visse kontorer for faglig bistand.

Kommissionen besluttede at udarbejde sin egen strategi med visioner for en administration, der skal fokusere på de vigtigste aktiviteter og funktioner². Det første anvendelsesområde bliver forvaltningen af EF-programmer.

Denne politik vil gøre det muligt at anvende institutionens embedsmænd til at udføre kerneopgaverne. Man vil også kunne indskrænke antallet af kontorer for faglig bistand, uden at dette medfører flere udgifter på budgettets del A, og overtage den faktiske styring af de administrative opgaver og supportopgaverne gennem strukturer, som kontrolleres bedre og har det nødvendige kvalificerede personale til rådighed. Resultatet heraf vil være en organisation, der alt i alt anvender de ressourcer, den får tildelt mere effektivt.

Gennemførelsen af denne politik forudsætter, at der indføres nye eksternaliseringsinstrumenter. Nærværende meddelelse har til formål at introducere disse instrumenter, at opridse den overordnede ramme for deres anvendelse og at forelægge et udkast til en rammeforordning for det nyeste af instrumenterne, dvs. forvaltningsorganet. Kommissionen vil således have opfyldt sine forpligtelser over for Europa-Parlamentet efter den aftalte tidsplan.

Vedtagelsen af de tilsvarende juridiske instrumenter kræver imidlertid relativt lange frister. Derfor har Kommissionen besluttet allerede nu at vedtage foranstaltninger, der muliggør en hurtig og effektiv forbedring af situationen, hvad angår de opgaver, der udføres af visse kontorer for faglig bistand. Disse overgangsforanstaltninger består i at godkende finansieringen af eksternt personale samt de dermed forbundne administrative udgifter på grundlag af aktionsbevillingerne for de pågældende programmer. En sådan anmodning blev forelagt budgetmyndigheden i ændringsskrivelsen til det foreløbige budgetforslag for 2001³.

¹ "Retningslinjer for eksternaliseringspolitikken", meddelelse fra Michael Schreyer og Neil Kinnock, ref. SEK (2000) 2051/7 af 14. december 1999

² "Hvidbog om reform af Kommissionen": KOM (2000) 200 endelig/2 af 5. april 2000

³ SEK (2000)1363 endelig af 4. september 2000

2. INSTRUMENTERNE TIL EN KONTROLLERET EKSTERNALISERING

2.1. Anvendelsesområde for eksternaliseringen

Eksternalisering kan antage forskellige former alt efter de sektorer eller opgaver, hvor den skal anvendes⁴. Den første sektor, hvor man påtænker eksternalisering, er i forbindelse med forvaltning af EF-programmer⁵, hvortil der foreslås nedenstående instrumenter (se kapitel 2 og 3). Eksternalisering kan også anvendes i forbindelse med andre typer opgaver. Kommissionen er begyndt at overveje, hvilke andre opgaver der vil kunne eksternaliseres; der følger mere herom i kapitel 4.

At eksternalisere en opgave kræver, at man respekterer visse begrænsninger og forpligtelser. Kommissionen kan ikke fritages fra det ansvar, som den har i henhold til traktaterne, enten i form af de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet har tildelt den (artikel 202), eller i form af dens beføjelser til at gennemføre budgettet (artikel 274). Navnlig kan opgaver af offentlig karakter ikke overlades til private enheder.

Instrumenterne skal udformes således, at ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og de organer, der tildeles beføjelser, fortsat opretholdes, og at Kommissionen sikres tilstrækkelig kontrol med de opgaver, som udføres eksternt. Desuden skal eksternalisering altid være et valg, der træffes ud fra overvejelser om god forvaltning, eventuelt koblet sammen med en forenkling eller tydeliggørelse af regler og forvaltningsprocedurer, og der skal være et bedre costbenefitforhold end ved direkte forvaltning. Eksemplerne i denne meddelelse foregriber ikke resultaterne af disse analyser og de beslutninger, der måtte blive taget fremover.

2.2. Foreslåede instrumenter

Eksternalisering kan antage flere forskellige former.

I forbindelse med administrative opgaver af offentlig karakter eller for hvilke, der ikke findes reelle konkurrenter på markedet, kan følgende muligheder komme i betragtning:

- i) *uddelegering* af forvaltningsansvar til offentlige EF-organer (forvaltningsorganer), som evt. vil kunne indgå i en udvidet EF-administration
- ii) *decentralisering* af forvaltningsansvar til nationale enheder, som yder offentlige tjenester med statslig garanti, og som indgår som partnere i gennemførelsen af visse EF-politikker.

I forbindelse med visse opgaver, der kræver faglig ekspertise, samt forberedende administrative opgaver eller administrative supportopgaver, der hverken er af offentlig karakter eller kræver, at der udøves et skøn, vil man kunne gøre brug af:

⁴ Der er redegjort for disse begreber i rapporten fra gruppen for planlægning og koordinering af eksternalisering (dokument CG3(2000). Næstformand Neil Kinnock og Michael Schreyer sendte denne rapport til lovgivnings- og budgetmyndighederne den 18. maj 2000)

⁵ Ved "EF-program" forstås enhver foranstaltning eller række foranstaltninger eller andre initiativer, der ifølge deres retsgrundlag eller budgetgodkendelse skal gennemføres af Kommissionen til fordel for en eller flere kategorier af bestemte modtagere, og som medfører udgiftsforpligtelser.

iii) *udlicitering* til den private sektor via kontrakter.

Der foreslås et specifikt instrument for hver type eksternalisering:

2.2.1. *Forvaltningsorgan*

Det er en særlig opgave at gennemføre og forvalte projekter. For at kunne gøre dette på bedste vis kræves der personale med særlige kvalifikationer og specifikke arbejdsmetoder. Det er netop med henblik på at opnå det højeste faglige niveau, at ideen om forvaltningsorganer er opstået. De fremtidige forvaltningsorganer bliver specialiseret i forvaltning og vil adskille sig tilstrækkeligt fra Kommissionen til, at de fuldt ud vil kunne nyde godt af selvstændighed og fleksibilitet i den daglige forvaltning, samtidig med at Kommissionen udøver tilstrækkelig kontrol til at sikre, at dens strategiske mål bliver opfyldt.

Kommissionen vil derfor kunne anvende sine ressourcer til at udforme politikker og udarbejde den overordnede programlægning snarere end at forvalte de enkelte projekter.

Der vil også blive en betydelig gevinst i form af, at EF's indsats bliver mere synlig og gennemskuelig, da det enkelte organ vil få overdraget specifikke opgaver, der netop passer til dens særlige ekspertise på dette område.

Forvaltningsorganet bør være særlig egnet til at forvalte EF-programmer med følgende kendetegn:

- behov for stor teknisk og finansiell ekspertise igennem hele projektforløbet
- en klar adskillelse af projektets programlægning og gennemførelse
- projekter af teknisk karakter, hvis gennemførelse ikke formodes at involvere politiske beslutninger
- mulighed for at opnå stordriftsfordele via en høj grad af specialisering eller gruppering af ensartede programmer hos det samme forvaltningsorgan
- periodisk fornyelse af programmerne, deres målsætninger og virkemåde.

Kommissionen kunne f.eks. overveje at anvende sådanne organer til gennemførelse af uddannelsesprogrammer. Indsamling og udarbejdelse af de statistikker, som er nødvendige for gennemførelsen af ethvert EF-program, kunne også overlades til et forvaltningsorgan. Derudover er en specifik evaluering af bistanden til tredjelande planlagt til 2002⁶. Efter evalueringen kan det overvejes at benytte forvaltningsorganer til gennemførelsen af udvalgte programmer på dette område⁷.

De principper, som ligger bag oprettelsen af forvaltningsorganer, er beskrevet i et forslag til en rammeforordning, der forelægges i tilknytning til nærværende dokument.

⁶ Kommissionens beslutning af 16. maj 2000: jf. SEK(2000) 814 og 815 samt SEK(2000) 823 og 822.

⁷ Denne evaluering kunne også udmunde i en henstilling om en øget integration af samarbejdet for visse programmer.

Denne **rammeforordning** skal vedtages af Rådet på grundlag af traktatens artikel 308. I rammeforordningen fastsættes betingelserne og de institutionelle arrangementer vedrørende oprettelsen af forvaltningsorganer (f.eks. tilknytningen til Kommissionen og måder at uddelegere opgaver på, finansieringen, styrelseskomitéens sammensætning og beføjelser, direktøren, personalestrukturen, opgaver, som muligvis kan uddelegeres, principper for finansforvaltningen⁸ osv.).

Forordningerne for de pågældende programmer bør indeholde muligheden for at benytte sig af faglig bistand til gennemførelsen af programmerne. Det enkelte forvaltningsorgan vil derefter blive oprettet ved en kommissionsbeslutning, efterhånden som behovet opstår, efter høring af et udvalg bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne, der fastlægger, hvilke programmer der skal gennemføres.

2.2.2. *Forvaltning via et netværk af nationale organer*⁹

Denne forvaltningsmetode, som ligger på linje med overvejelserne i hvidbogen om forvaltningspraksis, der forventes færdig til næste sommer, er baseret på et netværk af nationale organer¹⁰ beliggende i medlemsstaterne, og i visse tilfælde i tredjelande, til hvilke Kommissionen decentraliserer gennemførelsen af EF-programmer.

Metoden hviler på princippet om samarbejde mellem flere enheder med hver deres opgaver og funktioner. Herved kommer projektforvaltningen tættere på modtagerne, og der tilskyndes til et stabilt og langvarigt samspil og samarbejde mellem Kommissionen og organerne samt mellem organerne indbyrdes gennem netværksarbejde.

Netværksforvaltning opfylder således to typer behov:

- Gennemførelse af meget omfattende programmer,
 - som Kommissionen ikke kan forvalte ved at anvende eget personale eller et forvaltningsorgan (f.eks. mobilitetsforanstaltninger i forbindelse med uddannelsesprogrammer)

⁸ Jf. modellen til en finansforordning for forvaltningsorganet i bilaget.

⁹ Denne forvaltningsmetode indebærer, at Kommissionen uddelegerer opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til eksterne organer under national ret, til offentlige organer eller til organer, som yder offentlige tjenester med statslig garanti (= "nationale organer").

En beslutning om uddelegering af opgaver skal altid omfatte passende bestemmelser til at sikre, at foranstaltningerne er gennemskuelige, og at normerne for god finansforvaltning og kontrol overholdes. Disse normer skal være forenelige med dem, der anvendes i Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen skal derudover sikre, at der foretages en regelmæssig overvågning, evaluering og kontrol af gennemførelsen af de opgaver, der er uddelegeret til det nationale organ. Det er derfor en forvaltningsmetode, der adskiller sig fra fælles forvaltning og decentraliseret forvaltning (hvor Kommissionen overdrager budgetgennemførelsen til henholdsvis medlemsstaterne og tredjelande).

¹⁰ Nationale organer er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at der oprettes en helt ny enhed udelukkende med henblik på at decentralisere et program. Medlemsstaterne kan vælge at give allerede eksisterende enheder med andre opgaver status som nationale forvaltningsorganer. De kan også give regionale, grænseoverskridende eller tværnationale enheder en sådan status, hvis disse opfylder de nødvendige krav.

- som ikke egner sig til at blive forvaltet fra centralt hold, men hvor de centrale myndigheder stadig skal kunne intervenere (f. eks. ved at være ansvarlig for den endelige udvælgelse af projekter, hvis forvaltning efterfølgende kan uddelegeres på decentralt plan).

I sådanne tilfælde vil beslutningen om at gøre brug af netværksforvaltning primært afhænge af den nedadgående multiplikatoreffekt eller relæeffekt, som giver mulighed for at komme tæt på modtagerne.

- Samarbejde med nationale partnere for at tage hensyn til særlige lokale forhold.

Dette kan vedrøre områder, hvor EF's intervention har en betydelig territorial indvirkning, f.eks. regionale foranstaltninger gennem direkte forvaltning, miljø, transport, energi eller på områder, hvor den nationale ekspertise er uundværlig (f.eks. ved udarbejdelse af statistikker).

Den planlagte ordning for et givet program vil være baseret på følgende juridiske instrumenter (for hvilke der vil blive udarbejdet en standardmodel på grundlag af erfaringerne med uddannelses- og kulturprogrammerne):

- en retsforord om vedtagelse af programmet, hvori det fastsættes, at der uddelegeres forvaltningsopgaver til et netværk af nationale organer på grundlag af retsakter, der udarbejdes på et senere tidspunkt
- en kommissionsbeslutning om vedtagelse af "bestemmelser for ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende nationale organer inden for rammerne af de generelle retningslinjer for programmets gennemførelse". Denne beslutning meddeles den enkelte medlemsstat, jf. EF-traktatens artikel 254¹¹.

I bestemmelserne fastsættes bl.a.:

- betingelserne for oprettelse af et nationalt organ
- ansvaret for tilsyn med og administration af det nationale organ
- medlemsstatens og Kommissionens ansvar med hensyn til udvælgelse af projekter
- medlemsstatens og Kommissionens ansvar med hensyn til kontrol og revision af det nationale organ og projekterne
- det nationale organs finansielle ansvar, særlig med hensyn til de aftaler, det indgår med de endelige modtagere
- en "driftsaftale" mellem Kommissionen og det enkelte nationale organ.

Aftalen gælder for et år (eller flere år, afhængig af programmets/foranstaltningens varighed), vil kunne fornyes og fastlægger ved hjælp af et årligt arbejdsprogram betingelserne for EF's finansiering af det nationale organs drift

¹¹ Disse bestemmelser vil eventuelt kunne tilpasses for programmer, der involverer tredjelande.

- så mange "aftaler om decentraliserede foranstaltninger", som der er behov for, indgået mellem Kommissionen og det enkelte nationale organ, og for hvilke der stilles EF-midler til rådighed, som organet administrerer til gavn for indbyggerne i den pågældende medlemsstat.

Herudover bør det på et senere tidspunkt undersøges, om de nationale organer vil kunne anvendes på anden vis. Når først visse organer har opnået en ekspertise på et bestemt område, hvor der forvaltes EF-programmer, kunne det være i Kommissionens interesse at overdrage dem administrationsopgaver eventuelt til gavn for alle modtagerne af det pågældende program, enten på grundlag af en kontrakt eller en fuldmagtsaftale. Det er dog en betingelse, at fællesskabskarakteren ikke drages i tvivl. Dette kunne være tilfælde med forvaltningen af visse gennemførelsesbestemmelser til forskningsprogrammerne.

2.2.3. Udlicitering

2.2.3.1. Øget rationalisering

Det vil fortsat være nødvendigt at benytte udlicitering i forbindelse med faglig og/eller administrativ bistand for at kunne benytte ressourcer eller en bestemt ekspertise, som pr. definition ikke findes i Kommissionens tjenestegrene, og som det ikke vil være hensigtsmæssigt at overdrage til et organ på længere sigt. Denne form for eksternalisering bør kun anvendes, hvis en forhåndsvurdering har vist, at den vil være hensigtsmæssig og effektiv i forhold til omkostningerne.

Underleverandørerne vil ikke kunne udøve hverken offentligtretlige beføjelser eller skønsbeføjelser, men de vil kunne påtage sig veldefinerede tekniske og administrative opgaver.

Kontrakter om faglig og administrativ bistand skal baseres på klare regler opstillet efter ensartede kriterier og kontrol af resultaterne. Herunder gælder navnlig følgende:

- de tjenester, som skal udliciteres, skal defineres i form af resultater (output) snarere end ressourcer (input)
- der skal være en regelmæssig og formel kontrol med underleverandørens præstationer
- for at kunne udlicitere tjenester må der være et konkurrencedygtigt marked
- ordregiver skal sørge for at have teknisk kapacitet til at kunne fastlægge de krævede tjenesteydelser og kontrollere resultaterne
- udlicitering mindsker på ingen måde ordregivers ansvar
- sådanne udgifter kan kun finansieres over programmets eller foranstaltningens bevillinger, hvis både budget- og lovgivningsmyndigheden godkender dem.

På denne måde vil man bedre kunne kontrollere udliciteringen og begrænse den betydeligt i forhold til hidtidig praksis.

2.2.3.2. En ny og gennemarbejdet vejledning

I begyndelsen af 2001 bliver mindstekravene til udliciteringskontraktens form og opfølgning heraf samlet i en ny, enkel og praktisk vejledning, som vedrører al faglig og administrativ bistand, der udliciteres som led i gennemførelsen af EF-programmer eller –foranstaltninger.

Dette indebærer navnlig en nærmere definition af de specifikke opgaver, som kan udliciteres, samt procedureerne for Kommissionens regelmæssige evaluering af underleverandørernes resultater. Der udarbejdes nye standardkontrakter i denne forbindelse.

Disse forskellige foranstaltninger er desuden knyttet til andre tiltag, som er under udarbejdelse, bl.a. en harmonisering af Kommissionens standardkontrakter og indførelse af en central database for kontrakter og kontrahenter. Den røde tråd er den samme: alle foranstaltningerne er en del af en rationalisering af Kommissionens politik for indgåelse af kontrakter.

3. TIDSPLAN OG GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

3.1. Forvaltningsorgan: indførelse af de retlige rammer

At oprette en ny type forvaltningsorgan indebærer en ret lang lovgivningsproces. Da de usædvanlige omstændigheder, som gik forud for oprettelsen af Det Europæiske Genopbygningsagentur (i Kosovo), ikke er til stede, og da det er nødvendigt at opnå enstemmighed i Rådet (i henhold til traktatens artikel 308), formodes det at tage ca. 18 måneder at oprette det første organ.

Herudover kræver en ny type kontraktansat personale en ændring af vedtægten, som Kommissionen har planer om at stille forslag til allerede inden den generelle revision, som forventes færdig senest ved udgangen af 2001. Bestemmelserne om udstationering af embedsmænd til disse organer bliver også revideret. Ændringerne er ikke absolut nødvendige for at oprette et forvaltningsorgan, men de åbner mulighed for at ansætte personale på betingelser, der passer bedre til disse opgaver.

3.2. Fremtiden for kontorerne for faglig bistand og overgangsbestemmelser

Efter en systematisk analyse af situationen har Kommissionen iværksat en plan for integrering af hovedparten af de eksisterende kontorer for faglig bistand i de nye strukturer, der hermed foreslås oprettet.

Den foreslåede tidsplan er uden tvivl ambitiøs, men opfylder budgetmyndighedens krav og Kommissionens forpligtelser. Ifølge planen skal et betydeligt antal kontorer for faglig bistand være nedlagt inden udgangen af 2002. Deres aktiviteter overtages enten direkte af Kommissionen eller eksternaliseres. I september blev der udarbejdet konkrete og detaljerede forslag, som indgik i en ændringskrivelse til det foreløbige budgetforslag for 2001, uden at afvente indførelsen af de nye eksternaliseringsinstrumenter.

Det er derfor nødvendigt med en overgangsordning, som skal ledsage planen for integrering af kontorerne på ordnet vis, idet der sikres en fortsat forvaltning af de pågældende EF-programmer. Disse overgangsforanstaltninger består i at godkende

finansieringen af det eksterne personale, som skal overtage opgaverne fra kontorerne for faglig bistand, over bevillingerne til de pågældende programmer.

4. EKSTERNALISERING AF ANDRE OPGAVER END FORVALTNING AF PROGRAMMER

I sin meddelelse om overensstemmelse mellem ressourcer og opgaver (SEK 2000/2000) udpegede Kommissionen en række andre opgaver end forvaltning af EF-programmer, som vil kunne eksterneiseres.

Det gælder følgende:

- A. opgaver forbundet med Kommissionens interne arbejdsgange, herunder indsamling af oplysninger og udarbejdelse af analyser
- B. specielle interinstitutionelle forvaltningsaktiviteter (ansættelse, eventuelt regnskabsføring)
- C. teknisk kontrol og tilsyn, der skal hjælpe Kommissionen i dennes indsats for at sikre overholdelsen af EF-bestemmelser.

Med hensyn til sidstnævnte type aktiviteter skal Kommissionen følge med i en stigende grad af nye bestemmelser på yderst tekniske områder, der både kræver en høj grad af specialisering, som Kommissionen ikke altid er i besiddelse af, samt en hurtig tilpasningsevne til den teknologiske udvikling.

Eksternalisering af opgaver til et organ, som ved hjælp af sin faglige kompetence bl.a. kan bidrage til en korrekt gennemførelse af de gældende bestemmelser, skal derfor udnytte de bedste videnskabelige kapaciteter i Europa og gøre det lettere for EU at træffe en hurtig beslutning eller reagere hurtigt i det hele taget.

Vedtægten for et organ af denne type må ikke berøre de lovgivende EU-institutioners prærogativer (hvorfor sådanne organer ikke vil komme i betragtning på lovgivningsområdet). Kommissionens forrettigheder i forbindelse med såvel dens rolle som traktatens vogter som dens budgetforvaltning og initiativret skal også forblive intakte (hvorfor vedtagelsen af arbejdsprogrammet for denne type organ skal godkendes af Kommissionen), og det samme gør sig gældende for de gennemførelsesbeføjelser, som lovgiveren overdrager Kommissionen i de forskrifter, den vedtager.

Der gøres fortsat overvejelser, særlig via en række gennemførlighedsundersøgelser og costbenefitanalyser. Kommissionen ønsker med den hvidbog, der er under udarbejdelse, at indlede en debat om fremtidens forvaltningspraksis i EU.

5. KONKLUSIONER

Kommissionen foreslår lovgivningsmyndigheden at godkende det udkast til rammeforordning om oprettelse af organer for forvaltning af EF-programmer, der er knyttet som bilag til nærværende meddelelse, og som indgår i den ovenfor beskrevne strategi for eksterneisering.

BILAG

Retningslinjer for forvaltningsorganernes standardfinansforordning

Retningslinjer for forvaltningsorganernes standardfinansforordning

Forvaltningsorganernes standardfinansforordning vil blive baseret på finansforordningen for EF's almindelige budget (artikel 142 i den nuværende finansforordning). Den vil således blive udformet med finansforordningen som model og kun afvige herfra, når det er nødvendigt af hensyn til de særlige krav, som organets funktionsmåde stiller.

I følgende opstilling anføres hovedelementerne og strukturen i standardfinansforordningen for forvaltningsorganer og desuden afvigelserne i forhold til EU's finansforordning.

Afsnit I : Almindelige bestemmelser	<ul style="list-style-type: none">• Forvaltningsorganernes finansforordning gælder udelukkende for disses budget, der i øvrigt alene er et driftsbudget.• Hovedprincipperne ¹ i den almindelige finansforordning videreføres - med de nødvendige ændringer - i forvaltningsorganernes finansforordning.• Finansforordningen for det enkelte forvaltningsorgan vedtages af Kommissionen.
Afsnit II: Budgettets struktur og opstillingsform	<ul style="list-style-type: none">• Driftsbudgettet vedtages af forvaltningsorganets styrelseskomité på forslag af direktøren.• Der skal ikke indhentes forhåndsgodkendelse fra Kommissionen. Men da et sådant budget får tilført et tilskud fra Kommissionen beregnet som en procentdel af de aktionsbevillinger, der skal forvaltes, er proceduren den, at styrelseskomitéen automatisk godkender det af Kommissionen fastsatte tilskudsbeløb.• Der udarbejdes for hvert forvaltningsorgan en stillingsfortegnelse, der som minimum omfatter det kommissionspersonale, der er udstationeret som midlertidigt ansatte ved forvaltningsorganet. Stillingsfortegnelsen udformes eventuelt så tilpas generelt, at der bliver mulighed for smidighed i forvaltningen. Kontraktansat personale² til udførelse af forvaltningsopgaver figurerer ikke i fortegnelsen.• I henhold til den omarbejdede finansforordning i dens nuværende udformning skal denne fortegnelse - i lighed med stillingsfortegnelsen for alle organer og agenturer - forelægges for budgetmyndigheden.• De aktionsbevillinger, som organet forvalter, vedbliver med at være opført på EU's almindelige budget. For sådanne bevillinger gælder den almindelige

¹ Enhedsprincippet, princippet om éttårighed, ligevægtsprincippet, princippet om én regningsenhed, bruttoprincippet, princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og princippet om gennemsigtighed.

² Og hvis status (hvis den adskiller sig fra den status, som Kommissionens kontraktansatte har) skal udformes med omhu, så den pågældende ikke senere - ved Domstolen - kan påberåbe sig ret til automatisk fastansættelse.

	<p>finansforordning derfor fuldt ud.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Forvaltningsorganet vil imidlertid have mulighed for at forvalte aktionsbevillinger, som det får overdraget udefra (fra stater eller internationale organisationer).
Afsnit III : Gennemførelsen af budgettet	<ul style="list-style-type: none"> • Der skal i hvert forvaltningsorgan være en anvisningsberettiget og en regnskabsfører til at gennemføre dets budget (der altså alene er et driftsbudget). Den anvisningsberettigede er direktøren. Regnskabsføreren udnævnes af styrelseskomitéen. • Forvaltningsorganets direktør bestemmer i vidt omfang selv, hvorledes han vil anvende driftsbevillingerne. • For så vidt angår de aktionsbevillinger, der er opført på EU's almindelige budget, uddelegerer Kommissionen visse budgetgennemførelsesopgaver til forvaltningsorganet. Direktøren får således uddelegeret hvervet som organets anvisningsberettigede i forbindelse med anvendelsen af de her omhandlede aktionsbevillinger. Ved udøvelsen af sit hverv skal han overholde de forpligtelser, der følger af finansforordningen for det almindelige budget. • Kommissionens interne revisor udfører i forhold til forvaltningsorganet de samme funktioner, som han har fået tildelt i forhold til Kommissionens tjenestegrene. Derudover har organet sin egen revisionskapacitet ("audit capability"). • Organets samlede indtægter består af tilskuddet fra Kommissionen, eventuelle egne indtægter og bidrag fra tredjemand. • For udgifternes vedkommende gælder de principper, som er fastsat herfor i den almindelige finansforordning. Med hensyn til reglerne for overførsel vil der dog kunne gives direktøren helt frie hænder, når blot han underretter styrelseskomitéen, der skal kunne gøre indsigelse inden for en kort frist [f.eks. én eller to uger]. • Der vil blive opereret med øremærkede indtægter.
Afsnit IV : Indgåelse af offentlige aftaler	<ul style="list-style-type: none"> • Forvaltningsorganet anvender i forbindelse med aftaler (over dets driftsbudget) de regler, som er fastsat herfor i den almindelige finansforordning. • Organet kan anvende Kommissionens standardkontrakter.
Afsnit V : Tilskud	<ul style="list-style-type: none"> • Det fastsættes ikke, at et forvaltningsorgan kan yde tilskud over sit driftsbudget.
Afsnit VI : Opstilling og aflæggelse af regnskaber	<ul style="list-style-type: none"> • Regnskabet føres som dobbelt bogholderi og efter regler og metoder, der er forenelige med de af Kommissionen anvendte, for at lette rapporteringen.

Afsnit VII : Ekstern kontrol og decharge

- For driftsbudgettets vedkommende opstiller regnskabsføreren regnskaberne, der derefter godkendes af direktøren og styrelseskomitéen. De forelægges for Europa-Parlamentet, der meddeler organet decharge. Organet kan derefter meddele regnskabsføreren decharge.
- Som led i den decharge, som budgetmyndigheden meddeler Kommissionen, skal denne i øvrigt udtale sig om det tilskud, som den har ydet til organets driftsbudget. Med det formål kan forvaltningsorganets regnskaber som bilag knyttes til de finansielle oversigter, som Kommissionens regnskabsfører forelægger.
- For aktionsbevillingernes vedkommende gælder de regler for regnskabsaflæggelse og decharge, som er fastsat i den almindelige finansforordning.
- Revisionsretten har de samme kontrolbeføjelser som i forhold til Kommissionen

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../....

om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmerne

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Kommissionen, der har til opgave at gennemføre EF-politikkerne, har fået overdraget iværksættelsen og forvaltningen af et fortsat stigende antal programmer, som bliver mere og mere komplekse. Gennemførelsen af disse opgaver gør det nødvendigt at mobilisere meget betydelige menneskelige ressourcer.

I denne situation er Kommissionen nødt til i vidt omfang at benytte midler uden for Kommissionens regi. I mangel af passende juridiske instrumenter har denne tendens givet sig udtryk i øget udlicitering til privatretlige virksomheder (kontorer for teknisk bistand).

I årenes løb har denne udliciteringspolitik givet anledning til mange vanskeligheder, bl.a. vedrørende fastlæggelse af grænserne for udlicitering, praktiske forvaltningsmæssige problemer, manglende synliggørelse af Kommissionen og en ringere kontrol med gennemførelsen.

2. NYE FORMER FOR EKSTERNALISERING

Kommissionen har derfor ment, at det ville være hensigtsmæssigt at behandle det generelle problem vedrørende forvaltningen af EF-programmerne inden for rammerne af den administrative reform, der blev indledt i begyndelsen af 2000.

Samtidig med at Kommissionen har fundet det nødvendigt at forbedre gennemførelsen af EF-programmerne, har den også fremhævet, at det er nødvendigt, at den koncentrerer sig om sine institutionelle opgaver. Derfor agter den at indføre et mere specialiseret forvaltningssystem, der både er effektivt og gennemskueligt.

I den meddelelse om eksternaliseringen af forvaltningen af EF-programmerne, der følger med dette forslag til forordning, gør Kommissionen rede for eksternaliseringens fordele og begrænsninger, de særlige karakteristika ved de nye forvaltningsformer, den påtænker, samt krydshenvisninger mellem de opgaver, der skal udføres, og de instrumenter, der skal anvendes.

3. FORVALTNINGSORGANET

- 3.1. Det mest nyskabende juridiske instrument i den række af eksternaliseringsinstrumenter, som Kommissionen påtænker, er det forvaltningsorgan, som er genstand for dette forslag til forordning. Der er tale om et EF-organ, der får status som juridisk person, og hvortil Kommissionen i forbindelse

med forvaltningen af de af lovgiveren udarbejdede EF-programmer på eget ansvar kan overdrage visse opgaver, hvis varetagelse den fører kontrol med.

- 3.2. Kommissionen foreslår ikke i denne forordning direkte oprettelsen af et sådant organ, men derimod fastsættelse af vedtægterne herfor. Kommissionen vil derefter kunne beslutte - sag for sag - at oprette forvaltningsorganer i overensstemmelse med disse vedtægter med henblik på forvaltning af bestemte EF-programmer, når det ifølge retsgrundlaget for disse programmer er muligt at benytte ekstern teknisk bistand.
- 3.3. Fordelen ved at benytte et offentligretligt EF-organ som det foreslåede forvaltningsorgan er, at i de tilfælde, hvor det måtte være hensigtsmæssigt, kan der til dette organ uddelegeres hovedparten af de opgaver, der er knyttet til programforvaltningen, herunder offentlige tjenester og retsakter om budgetgennemførelsen.
- 3.4. Et EF-forvaltningsorgan, der råder over et midlertidigt, højt kvalificeret specialuddannet personale, vil være det bedste middel til at sikre gennemførelsen af målsætningerne for de pågældende programmer, og til at der i visse tilfælde sikres større opmærksomhed omkring EF-indsatsen.
- 3.5. Kommissionen foreslår, at Rådet vedtager vedlagte forordning om forvaltningsorganets vedtægter, herunder organets struktur, ledelse og personale, beføjelser, opgaver, funktioner, forbindelser til Kommissionen, budget- og finansordning, kontrollen med organet og det juridiske og finansielle ansvar, som organet vil få.

Opgaver

- 3.6. Forvaltningsorganet vil kunne få overdraget forvaltningen af hele eller en del af ét eller flere EF-programmer, undtagen retsakter, der indebærer skønmæssige beføjelser på grundlag af politiske beslutninger. Disse retsakter skal fortsat høre under de pågældende institutioners enekompetence.

Forvaltningsorganet vil få overdraget den konkrete forvaltning af EF-programmerne inden for rammerne af de målsætninger, der er fastlagt af lovgiveren, og den af Kommissionen fastlagte programmering samt inden for de pågældende bevillingsrammer. Organet skal derfor for hvert enkelt projekt forvalte alle eller en del af faserne i specifikke projekter, lige fra projektets identifikation og til kontrollen af, at der er sket en korrekt gennemførelse. Forvaltningsorganet bør til dette formål have beføjelse til at træffe individuelle beslutninger. Det bør ligeledes kunne vedtage de budgetgennemførelsesakter, der er nødvendige til iværksættelse af de individuelle projekter, samt de øvrige foranstaltninger, der er nødvendige i den forbindelse (offentlige udbud, undertegnelse af kontrakter og aftaler osv.).

Forvaltningsorganet vil endvidere kunne få til opgave at indsamle og behandle oplysninger vedrørende gennemførelsen af de pågældende programmer. På grundlag af disse specifikke oplysninger vil det være muligt for gennemførelsesorganet at komme med anbefalinger til Kommissionen med henblik på den senere udvikling i disse programmer. Det er dernæst Kommissionens opgave at behandle disse anbefalinger og i givet fald fremsætte forslag til lovgivnings- og budgetmyndighederne.

Referenceramme og kontrol

- 3.7. Det er naturligvis helt nødvendigt, at der er en stram kontrol med disse beføjelser for at sikre både overholdelse af den institutionelle ligevægt i det retlige EF-system og beskyttelse af interesserne for de tredjeparter, der berøres af forvaltningsorganets beslutninger. Disse rammer sikres for det første af lovgivningsmyndigheden gennem de bestemmelser, der er fastsat ved denne forordning, og i givet fald gennem forordningerne om de EF-programmer, som forvaltningsorganet medvirker til at forvalte. For det andet gennem de betingelser, kriterier, parametre og bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i den retsakt, hvorved den uddelegerer opgaver til forvaltningsorganet (fuldmagtsakten), og som ligeledes skal indeholde kontrolbestemmelser, der kan gøre det muligt for de programansvarlige tjenestegrene i Kommissionen at sikre, at forvaltningsorganet fungerer tilfredsstillende. Og for det tredje ved at organets årlige arbejdsprogram forventes at overholde den programlægning, som Kommissionen har foretaget i overensstemmelse med de pågældende programforordninger.
- 3.8. Der foreslås endvidere indført en kontrolordning for forvaltningsorganet: Den politiske kontrol varetages af Europa-Parlamentet, der skal meddele decharge for driftsbudgettets gennemførelse, og af Kommissionen, som igen er ansvarlig over for de øvrige institutioner: Såvel Kommissionens interne revisor som Revisionsretten skal kontrollere, at de interne kontrolsystemer i organet fungerer korrekt og tilfredsstillende. Svig skal forebygges via Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og endelig kan EF-Domstolen prøve lovligheden af organets akter.

Budget- og finansordning

- 3.9. På det budgetmæssige og finansielle område skal forvaltningsorganets budget udelukkende omfatte organets driftsudgifter. Hovedparten af indtægterne på dette budget skal udgøres af et årligt tilskud, som budgetmyndigheden vedtager på forslag fra Kommissionen. Dette tilskud forventes at svare til en bestemt procentdel af den årlige tildeling til de programmer, som organet medvirker til at forvalte, og at være proportionalt med omfanget af de opgaver, der overdrages til organet. Dette budget vil blive administreret efter en *ad hoc*-finansforordning inspireret af finansforordningen vedrørende det almindelige budget, og budgettet opstilles af Kommissionen efter udtalelse fra Revisionsretten.
- 3.10. Hvad angår aktionsbevillingerne til de programmer, som forvaltningsorganet medvirker til at forvalte, forbliver de opført på Den Europæiske Unions almindelige budget, og de administreres i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende dette budget. Dette giver helt klart Kommissionen hele ansvaret for gennemførelsen af disse bevillinger over for budgetmyndigheden, og de bevarer derved hele den betydning, som de har i henhold til traktatens artikel 274.

Direktion, personale og hjemsted

- 3.11. Med hensyn til kompetencefordelingen i forvaltningsorganets ledelse er det direktøren, der har ansvaret for organets drift og for den operative EF-programforvaltning.
- 3.12. Styrelseskomitéen vedtager det årlige arbejdsprogram og overvåger organets virksomhed.
- 3.13. Forvaltningsorganets personale skal være omfattet af vedtægtsbestemmelserne for "øvrige ansatte". Ledelsesopgaverne vil blive varetaget af embedsmænd udstationeret af Kommissionen. Da forvaltningsorganets opgave er at medvirke ved forvaltningen af programmer med en begrænset varighed, synes det hensigtsmæssigt, at både stillingerne og kontrakterne for organets personale bliver af midlertidig karakter.
- 3.14. Hvad organets hjemsted angår, må der tages hensyn til, at der skal være en løbende, intensiv samarbejdskontakt mellem organet og Kommissionen for at sikre en effektiv EF-programforvaltning. Det er derfor rimeligt at placere organet på Kommissionens tjenestested.

Programmer finansieret over andre kilder end det almindelige budget

- 3.15. Forvaltningen af de programmer, der ikke finansieres over det almindelige budget, nødvendiggør en særlig bestemmelse. Retsgrundlaget for disse programmer udviser nemlig nogle forskelle i forhold til retsgrundlaget for de egentlige EF-programmer, men der er også væsentlige lighedspunkter i de to programkategoriers gennemførelsesfaser, bl.a. med hensyn til Kommissionens rolle. Det foreslås derfor, at Kommissionen kan benytte forvaltningsorganet på de i denne forordning fastsatte betingelser under overholdelse - med de fornødne ændringer - af de regler og procedurer, der er fastsat i de særlige retsgrundlag, der gælder for programmer uden for det almindelige budget.

Kommissionens rolle

- 3.16. Det forvaltningsorgan, der er emnet for dette forslag til forordning, adskiller sig på nogle punkter fra de nuværende EF-organer/agenturer.

På det institutionelle plan ligger den mest udtalte forskel i den meget betydelige rolle, som Kommissionen spiller med hensyn til forvaltningsorganets organisation og drift.

- 3.17. Kommissionen træffer således beslutning om at oprette sådanne forvaltningsorganer, bistået af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, når der opstår et behov for at oprette et sådant organ til at administrere et eller flere EF-programmer. Det er ligeledes Kommissionen, der i de konkrete retsakter, hvorved beføjelserne uddelegeres, præciserer rækkevidden af de opgaver, der overdrages til organet, og samtidig fastsætter den de betingelser, kriterier, parametre og regler, der skal gælde for udførelsen af disse opgaver.

Selv om forvaltningsorganet har forvaltningsautonomi, vil det være underlagt en streng kontrol fra Kommissionen, som dels skal udnævne direktøren og styrelseskomitéens medlemmer, dels bestemme indholdet af organets arbejdsprogram.

- 3.18. Kommissionens fremtrædende rolle er berettiget som følge af den særlige karakter af de opgaver, der påtænkes overdraget til forvaltningsorganet.

Dette organs eneste formål er nemlig at medvirke ved forvaltningen af EF-programmer. Denne forvaltning hører imidlertid under Kommissionens egen kompetence: dels overlader retsakterne om disse programmer det til Kommissionen at vedtage relevante gennemførelsesforanstaltninger, dels finansieres disse programmets gennemførelse af bevillinger, hvis gennemførelse Kommissionen i henhold til traktatens artikel 274 er direkte ansvarlig for over for budgetmyndigheden.

- 3.19. Det følger heraf, at forvaltningsorganet fortrinsvis bør betragtes som et instrument, der bistår Kommissionen ved udførelsen af dennes administrative opgaver. Dette indebærer, at beslutningsprocessen ikke er blevet mere kompliceret. For at Kommissionen kan påtage sig det ansvar, den har over for de øvrige institutioner, er det endvidere nødvendigt, at den kan opretholde en passende kontrol med forvaltningsorganets virksomhed. Hvis de påtænkte relationer mellem Kommissionen og disse forvaltningsorganer gøres mere udviklede gennem anderledes ledelses- eller kontrolregler, ville det forstyrre den logik, som nærværende forslag til forordning har indbygget i systemet.
- 3.20. Det skal ikke desto mindre bemærkes, at de beføjelser, som Kommissionen har fået overdraget, og de opgaver, som forvaltningsorganet har fået tildelt efter nærværende forslag, ikke på nogen måde griber ind i andre institutioners prærogativer og kompetence.

Oprettelsen af et forvaltningsorgan strider ikke mod de vilkår, som lovgiveren har fastsat for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, navnlig i komitologiafgørelsen.

4. VALG AF RETSGRUNDLAG

EF-programmernes gennemførelse opfylder målsætningerne i traktatens artikel 2 og 3. Imidlertid indeholder traktaten ikke andre beføjelser til vedtagelse af nærværende forordning end dem, der findes i artikel 308, som derfor er det nødvendige retsgrundlag for vedtagelse af forslaget.

5. SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

I visse tilfælde skal forvaltningen af et EF-program (betragtet under ét eller for visse af de dele, det består af) foregå på EF-plan, enten som følge af programmets karakter, eller fordi de forventede målsætninger kun effektivt kan opfyldes i tilstrækkelig omfang, når der benyttes nationale organer. Retsakten vedrørende organets vedtægter har en EF-dimension og skal have forordningens generelle, bindende form, uden at man derved går videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne.

6. KOMMENTARER TIL ARTIKLERNE

I artikel 1 fastsættes hovedformålet med forslaget til forordning, nemlig fastlæggelse af forvaltningsorganernes vedtægter.

I artikel 2 defineres to af hovedbegreberne i forslaget, nemlig forvaltningsorgan og EF-program.

Ifølge artikel 3 overdrages beføjelsen til at oprette og nedlægge individuelle forvaltningsorganer til Kommissionen, som bistås af et forskriftsudvalg. Det præciseres eksplicit i den pågældende bestemmelse, at alle oprettede forvaltningsorganer skal have de almindelige vedtægter, der er fastsat i forslaget til forordning. Bestemmelsen åbner ligeledes mulighed for, at det i en beslutning om oprettelse af et forvaltningsorgan fastsættes, hvor længe organet skal eksistere, samt at enhver beslutning om at nedlægge et organ nødvendigvis skal indeholde likvidationsbetingelserne.

I artikel 4 betegnes forvaltningsorganet som et EF-organ, der skal yde offentlige tjenester, og endvidere fastslås organets status som juridisk person og dets rets- og handleevne.

Artikel 5 anbefaler, at de enkelte forvaltningsorganer får hjemsted på et af Kommissionens tjenestesteder, således at der løbende kan være det intensive samarbejde, der er nødvendigt mellem tjenestegrenene og organet. Det fastsættes endvidere, at et forvaltningsorgan kan oprette underafdelinger i andre lande for bedre at kunne varetage de opgaver, det har fået tildelt.

I artikel 6 anføres de opgaver, som forvaltningsorganerne kan få overdraget i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer. Opgaver, der omfatter skøn på grundlag af politiske beslutninger, er på forhånd udelukket. Til gengæld kan forvaltningsorganet få følgende opgaver: indsamling, analyse og videregivelse af sådanne oplysninger til Kommissionen, som kan benyttes til at målrette den pågældende programgennemførelse, udarbejdelse af anbefalinger til Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af disse programmer, forvaltning af de forskellige faser i de specifikke projekter, som er led i et program, hvilket kan indebære, at Kommissionen uddelegerer den relevante beslutningsmyndighed, og endelig gennemførelse af retsakterne om budgetgennemførelsen og af foranstaltninger i tilknytning til iværksættelsen af de omtalte specifikke projekter. Det præciseres, at det er nødvendigt med en retsakt fra Kommissionen om uddelegering af beføjelser, for at de pågældende opgaver kan overdrages til forvaltningsorganet. En sådan retsakt skal fastsætte de betingelser, kriterier, parametre og regler, som forvaltningsorganet skal overholde ved udførelsen af disse opgaver, samt de kontrolforanstaltninger, som de pågældende tjenestegrene i Kommissionen skal gennemføre for at sikre, at forvaltningsorganet fungerer tilfredsstillende.

Artikel 7 fastsætter, at organet ledes af en styrelseskomité og en direktør, og at personalet er under direktørens myndighed.

I artikel 8 fastsættes metoden til udpegning af styrelseskomitéen og dennes funktionstid. Denne artikel omhandler ligeledes udnævnelsen af komitéens formand, mødeindkaldelse og afstemningsregler for komitéen.

Artikel 9 fastsætter styrelseskomitéens opgaver, af hvilke bør nævnes vedtagelse af forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram, der skal overholde Kommissionens programlægning, vedtagelse af organets driftsbudget samt alle andre beslutninger vedrørende den almindelige organisering og overvågning af organets aktiviteter.

Artikel 10 omhandler udnævnelsen af direktøren og dennes funktionstid. Det præciseres, at Kommissionen som direktør skal vælge en tjenestemand som defineret i ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 11 fastsætter direktørens opgaver, hvoraf skal nævnes, at han repræsenterer forvaltningsorganet, deltager uden stemmeret i styrelseskomitéens møder og forbereder komitéens beslutninger, står for gennemførelsen af organets årlige arbejdsprogram og for den konkrete gennemførelse af foranstaltningerne i forbindelse med forvaltningen af de EF-programmer, der er uddelegeret til organet, forbereder og gennemfører organets driftsbudget. Endelig har han ansvaret for alle organets personaleanliggender.

Artikel 12 fastsætter principperne for forvaltningsorganets driftsbudget, og endvidere ydelsen af tilskud over Den Europæiske Unions almindelige budget. Det angives, hvilken karakter stillingsfortegnelsen har, og at der er tale om midlertidige stillinger.

Artikel 13 fastsætter proceduren for driftsbudgettets opstilling: Direktøren udarbejder forslaget, der godkendes af styrelseskomitéen og forelægges for Kommissionen. Derefter fremsætter Kommissionen et forslag - efter efterprøvning af dettes overensstemmelse med den årlige planlægning - om tilskud i det foreløbige budgetforslag, budgetmyndigheden godkender tilskuddet, og styrelseskomitéen foretager den endelige godkendelse af driftsbudgettet afhængigt af, hvilket tilskud budgetmyndigheden vedtager til slut. Kommissionen foreslår som årligt tilskud en bestemt procentdel af EF-programmernes årlige finansielle tildeling til den forvaltning, som forvaltningsorganet deltager i.

I artikel 14 fastsættes det, at organets direktør har ansvaret for driftsbudgettets gennemførelse, og at han står til regnskab for sin forvaltning over for Europa-Parlamentet, Kommissionen og styrelseskomitéen. Senest to år efter det omhandlede regnskabsår meddeler Europa-Parlamentet forvaltningsorganet decharge for dette budgets gennemførelse.

Artikel 15 fastsætter, at Kommissionen, bistået af et forskriftsudvalg og efter udtalelse fra Revisionsretten, vedtager den finansforordning, som forvaltningsorganerne skal anvende ved gennemførelsen af deres driftsbudget. Denne finansforordning er så vidt muligt inspireret af finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Det præciseres i artikel 16, at aktionsbevillingerne til de programmer, som forvaltningsorganet hjælper med til at forvalte, er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget og ikke på forvaltningsorganets driftsbudget, selv i det tilfælde, hvor Kommissionen har uddelegeret opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til forvaltningsorganet. I et sådant tilfælde er forvaltningsorganets direktør delegeret anvisningsberettiget og skal overholde bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Ifølge artikel 17 skal forordningen ligeledes gælde for uddelegeringen af opgaver til et forvaltningsorgan med henblik på forvaltning af programmer, der finansieres gennem andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget. Der skal i den forbindelse tages hensyn til det særlige retsgrundlag, der gælder for disse programmer, bl.a. for så vidt angår opstillingen af organets driftsbudget og finansforordningen vedrørende de aktionsbevillinger, som organet har fået til opgave at administrere.

Artikel 18 omhandler forvaltningsorganets personale, og det præciseres, at dette personale består af udstationerede EF-tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der rekrutteres direkte af forvaltningsorganet. Den retlige ordning, der gælder herfor, er ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, hvortil styrelseskomitéen efter aftale med Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for såvel organet som dets personale.

I artikel 19 opregnes de kontroller, som forvaltningsorganet er omfattet af, nemlig den kontrol, der udføres af Kommissionens interne revisor, som rapporterer til både Kommissionen og selve organet, OLAF's kontrol på grundlag af den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser samt Revisionsrettens kontrol i overensstemmelse med traktatens artikel 248.

Artikel 20 omhandler ordningen for organets ansvar i kontraktforhold samt for organets ansvar uden for kontraktforhold og fastsætter, at Domstolen har kompetence til at påkende sager vedrørende sidstnævnte ansvar.

Artikel 21 udstrækker anvendelsen af den prøvelse af lovligheden af Kommissionens retsakter, som Domstolen gennemfører i henhold til traktatens artikel 230, til også at gælde for de af forvaltningsorganets akter, der har bindende retsvirkninger.

I artikel 22 fastsættes ordningen for aktindsigt i forvaltningsorganets dokumenter, idet der henvises analogt til de bestemmelser, der vil blive indført med henblik på gennemførelsen af traktatens artikel 255. Styrelseskomitéen fastsætter de bestemmelser, der bliver nødvendige som gennemførelsesbestemmelser i det første år af forvaltningsorganets levetid. Den pågældende artikel indfører ligeledes tavshedspligt for styrelseskomitéens medlemmer, direktøren, forvaltningsorganets personale og alle andre personer, der deltager i organets aktiviteter.

Artikel 23 indfører et "forvaltningsorganudvalg", der er det forskriftsudvalg, som bistår Kommissionen under vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne til forordningen. Der henvises til artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF for så vidt angår den procedure, der skal anvendes.

Artikel 24 indeholder den klassiske bestemmelse om forordningens ikrafttræden, og her fastsættes denne dato til at være tredjedagen efter offentliggørelsen.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../....

om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lovgiveren indfører et stigende antal programmer på de mest forskellige områder til fordel for forskellige kategorier af modtagere inden for rammerne af de foranstaltninger, der er fastsat i traktatens artikel 3 (EF-programmer). Kommissionen skal normalt varetage gennemførelsen af disse programmer.
- (2) Gennemførelsen af de pågældende EF-programmer finansieres i det mindste delvist over bevillinger, der er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget. Kommissionen er i henhold til traktatens artikel 274 ansvarlig for gennemførelsen af dette budget.
- (3) For at Kommissionen kan påtage sig sit fulde ansvar over for de øvrige institutioner og borgerne, må den prioritere sine institutionelle opgaver. Den bør derfor kunne uddelegere visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af EF-programmerne til tredjeparter. I øvrigt kan eksternaliseringen af visse forvaltningsopgaver være et hurtigt og effektivt middel til at nå disse EF-programmers målsætninger.
- (4) Eksternaliseringen af forvaltningsopgaverne skal ske under overholdelse af de begrænsninger, der er en følge af det institutionelle system, der er indført ved traktaten. Dette indebærer, at eksternaliseringen ikke kan omfatte opgaver, som ifølge traktaten påhviler institutionerne, og som indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.
- (5) Eksternalisering kan benyttes på betingelse af, at der foretages en analyse, som tager hensyn til flere faktorer (lønsomhed, herunder en evaluering af omkostninger, der er

¹ EFT C

² EFT C

en følge af kontrollen og samordningen, effektiv og fleksibel gennemførelse af de eksterne opgaver, forenkling af procedurerne, kort afstand mellem den eksterne opgave og de endelige modtagere, Fællesskabet skal klart fremstå som programmotoren, og endelig opretholdelse af et passende niveau af knowhow inden for Kommissionen).

- (6) En form for eksternalisering består i at oprette fællesskabsretlige organer med status som juridiske personer (forvaltningsorganer).
- (7) For at sikre homogeniteten for forvaltningsorganerne på institutionelt plan bør der ved lovgivning indføres vedtægter, herunder visse hovedregler for struktur, opgaver, funktioner, budgetordning, kontrol og ansvarsfordeling.
- (8) Kommissionen kan som ansvarlig institution for gennemførelsen af de forskellige EF-programmer vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang et forvaltningsorgan bør overdrages forvaltningsopgaver i forbindelse med et eller flere konkrete EF-programmer. Overdragelsen af opgaver til et forvaltningsorgan fritager ikke Kommissionen for det ansvar, den har ifølge traktaten, særlig artikel 274. Den må derfor kunne fastsætte præcise rammer for forvaltningsorganets virksomhed og sikre en effektiv kontrol med organets arbejds gange, især ledelsesfunktionerne.
- (9) Dette indebærer, at Kommissionen skal have beføjelse til at oprette (og i givet fald nedlægge) et forvaltningsorgan ifølge de vedtægter, som lovgiveren har fastsat. Da beslutningen om at oprette et forvaltningsorgan er en generel foranstaltning som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³, bør denne beslutning træffes efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (10) Kommissionen skal ligeledes kunne udnævne medlemmerne af forvaltningsorganets styrelseskomité samt dets direktør, således at Kommissionen ikke mister kontrollen over de opgaver, der hører under dens egne beføjelser, når den uddelegerer dem til forvaltningsorganet.
- (11) Endelig skal forvaltningsorganet i sin virksomhed fuldt ud respektere den planlægning, som Kommissionen fastlægger for EF-programmerne, i forbindelse med den forvaltning, som dette organ deltager i. Forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram skal forelægges for Kommissionen til godkendelse.
- (12) For at sikre en effektiv eksternalisering, der fuldt ud får gavn af den ekspertise, som forvaltningsorganet kan tilføre, bør Kommissionen kunne overlade dette organ nogle eller alle gennemførelsesopgaver vedrørende et eller flere EF-programmer, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet. De opgaver, der således kan uddelegeres, omfatter forvaltningen af nogle eller alle faser af et specifikt projekts forløb, vedtagelsen af de nødvendige budgetgennemførelsesakter, indsamlingen og behandlingen af data, der skal fremsendes til Kommissionen, og udarbejdelsen af anbefalinger til Kommissionen.
- (13) Forvaltningsorganets budget skal kun finansiere organets driftsudgifter, og derfor bør dets midler hovedsagelig stamme fra en af budgetmyndigheden fastsat procentdel af

³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

den finansielle tildeling til de EF-programmer, som forvaltningsorganet deltager i forvaltningen af.

- (14) For at sikre overholdelsen af traktatens artikel 274 skal EF-programmernes aktionsbevillinger til den forvaltning, som forvaltningsorganet tager del i, fortsat opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, og bevillingsanvendelsen skal ske ved direkte kontering i det almindelige budget. De finansielle transaktioner vedrørende disse bevillinger skal ske efter bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
- (15) Forvaltningsorganet skal kunne varetage opgaver i forbindelse med forvaltningen af programmer, der finansieres over andre midler end dem, der hidrører fra Den Europæiske Unions almindelige budget. I sådanne tilfælde gælder bestemmelserne i denne forordning under hensyn til de særlige forhold, der er en følge af de pågældende programmets retsgrundlag.
- (16) Målsætningen om, at forvaltningsorganets forvaltning skal være gennemskuelig og pålidelig, kræver, at der indføres en ekstern og intern kontrol af dets aktiviteter, at organet gøres ansvarligt for sine handlinger, og at offentligheden får aktindsigt i organets dokumenter efter principper og begrænsninger svarende til dem, der omhandles i traktatens artikel 255.
- (17) Forvaltningsorganet skal løbende samarbejde intensivt med de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for den EF-programforvaltning, organet deltager i. For at dette samarbejde kan foregå så gnidningsløst som muligt, bør hver enkelt forvaltningsorgans hjemsted ligge der, hvor Kommissionens tjenestegrene findes.
- (18) Traktaten indeholder ikke andre beføjelser til vedtagelse af nærværende forordning end dem, der findes i artikel 308 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at fastlægge vedtægterne for de forvaltningsorganer, hvortil Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer på eget ansvar kan overdrage visse opgaver, hvis varetagelse den fører kontrol med.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås der ved:

- a) ”forvaltningsorgan”: en retlig enhed oprettet efter nærværende forordning
- b) ”EF-program”: enhver foranstaltning eller række af foranstaltninger eller andre initiativer, der ifølge deres retsgrundlag eller budgetgodkendelse skal iværksættes af

Kommissionen til fordel for en eller flere kategorier af bestemte modtagere, og som medfører udgiftsforpligtelser.

Artikel 3

Oprettelse og nedlæggelse

1. Kommissionen kan beslutte at oprette et forvaltningsorgan med henblik på uddelegering af visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af et eller flere EF-programmer. I en sådan beslutning kan organets eksistensperiode fastsættes.
2. Hvis Kommissionen ikke længere finder det nødvendigt at benytte et forvaltningsorgan, den selv har oprettet, kan den beslutte at nedlægge det. I så tilfælde udpeger den to likvidatorer til at varetage organets likvidation. I samme beslutning fastsætter Kommissionen betingelserne for organets likvidation. Nettoresultatet konteres på Den Europæiske Unions budget.
3. Kommissionen vedtager de beslutninger, der omhandles i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 23, stk. 2.
4. Alle forvaltningsorganer, der er oprettet efter stk. 1, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 4

Retlig status

1. Forvaltningsorganet er et EF-organ, der skal yde offentlige tjenester.
2. Forvaltningsorganet har status som en juridisk person. Det har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, som de nationale lovgivninger kan give sådanne organer. Organet kan bl.a. erhverve eller overdrage løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

Artikel 5

Hjemsted

Forvaltningsorganet har hjemsted på et af Kommissionens tjenestesteder. Det kan beslutte at oprette underafdelinger både på og uden for medlemsstaternes område, såfremt dette er nødvendigt for at sikre en bedre gennemførelse af de EF-programmer, det forvalter.

Artikel 6

Opgaver

Kommissionen kan for at nå målsætningen i artikel 3, stk. 1, overdrage forvaltningsorganet enhver opgave vedrørende gennemførelsen af et EF-program, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

De opgaver, der kan overdrages til forvaltningsorganet, kan blandt andet omfatte:

- a) udarbejdelse af anbefalinger til Kommissionen vedrørende EF-programmets gennemførelse
- b) styring af alle faser eller dele af faserne i specifikke projekter som led i EF-programmets gennemførelse og udøvelse af den dertil nødvendige kontrol baseret på relevante beslutninger, der er truffet i henhold til de af Kommissionen uddelegerede beføjelser
- c) vedtagelse af de budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter, der er nødvendige for EF-programmets gennemførelse, samt alle andre hertil knyttede foranstaltninger på grundlag af de af Kommissionen uddelegerede beføjelser
- d) indsamling, analyse og fremsendelse til Kommissionen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at målrette gennemførelsen af EF-programmet.

Kommissionen fastlægger i en retsakt om uddelegeringen de betingelser, kriterier, parametre og regler, som forvaltningsorganet skal overholde ved udførelsen af de ovenfor omhandlede opgaver, samt reglerne for den kontrol, som gennemføres af de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i.

Artikel 7

Struktur

1. Forvaltningsorganet administreres af en styrelseskomité og en direktør.
2. Direktøren har myndigheden over forvaltningsorganets personale.

Artikel 8

Styrelseskomité

1. Styrelseskomitéen består af fem medlemmer, som udpeges af Kommissionen.
2. Styrelseskomitéens funktionstid er mindst to år. Denne periode kan forlænges. Ved mandatets udløb eller ved fratrædelse beholder medlemmerne deres hverv, indtil deres mandat bliver fornyet, eller de bliver udskiftet.
3. Styrelseskomitéen udpeger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer.
4. Styrelseskomitéen mødes mindst to gange om året efter indkaldelse fra formanden. Komitéen kan ligeledes indkaldes efter anmodning fra et simpelt flertal af medlemmerne eller på direktørens anmodning.
5. Ethvert medlem af styrelseskomitéen, som er forhindret i at deltage i et møde, kan lade sig repræsentere af et andet medlem med et særligt mandat for det pågældende møde.

Et medlem kan kun repræsentere ét andet medlem. Hvis formanden er forhindret i at deltage i mødet, overtager næstformanden formandshvervet.

6. Styrelseskomitéens beslutninger vedtages med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Artikel 9

Styrelseskomitéens opgaver

1. Styrelseskomitéen vedtager selv sin forretningsorden.
2. På grundlag af et udkast, som direktøren forelægger med Kommissionens godkendelse, vedtager styrelseskomitéen senest i begyndelsen af hvert år det årlige arbejdsprogram for forvaltningsorganet. Dette program skal overholde den programlægning, som Kommissionen har fastlagt i akterne om udarbejdelsen af de gennemførelsesprogrammer, som forvaltningsorganet deltager i administrationen af.

Det årlige arbejdsprogram kan ændres undervejs efter samme procedure for at tage hensyn til blandt andet Kommissionens beslutninger vedrørende de pågældende EF-programmer. Foranstaltningerne i det årlige arbejdsprogram skal ledsages af et skøn over de nødvendige udgifter.

3. Styrelseskomitéen vedtager forvaltningsorganets driftsbudget efter proceduren i artikel 13.
4. Styrelseskomitéen træffer efter at have indhentet Kommissionens samtykke beslutning om accept af arv, donationer og tilskud fra andre kilder end Fællesskabet.
5. Styrelseskomitéen træffer beslutning om oprettelse af de i artikel 5 omhandlede underafdelinger af forvaltningsorganet.
6. Styrelseskomitéen fastsætter særlige bestemmelser for gennemførelsen af aktindsigten i forvaltningsorganets dokumenter, jf. artikel 22, stk. 1.
7. Styrelseskomitéen vedtager senest den 31. marts hvert år årsberetningen om forvaltningsorganets aktiviteter i det foregående år og om deres finansiering.
8. Styrelseskomitéen påtager sig de andre opgaver, den tildeles ved denne forordning.

Artikel 10

Direktør

1. Organets direktør udnævnes af Kommissionen, som til dette formål udpeger en tjenestemand som defineret i ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.
2. Direktørens funktionstid er fire år. Dette mandat kan fornyes. Efter udtalelse fra styrelseskomitéen kan Kommissionen afslutte direktørens funktionstid, inden hans mandat udløber.

Artikel 11

Direktørens opgaver

1. Direktøren repræsenterer forvaltningsorganet. Han varetager administrationen.
2. Direktøren forbereder styrelseskomitéens arbejde, bl.a. udarbejder han udkastet til forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han deltager uden stemmeret i styrelseskomitéens arbejde.
3. Direktøren står for gennemførelsen af forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han er blandt andet ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der omhandles i artikel 6, og i den forbindelse træffer han de relevante afgørelser. Han er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for gennemførelsen af aktionsbevillingerne til de programmer, hvis administration forvaltningsorganet deltager i, og hvis budget Kommissionen har givet organet fuldmagt til at gennemføre.
4. Direktøren udarbejder indtægts- og udgiftsoverslag og gennemfører som anvisningsberettiget forvaltningsorganets driftsbudget i overensstemmelse med den i artikel 15 omhandlede finansforordning.
5. Direktøren har ansvaret for udarbejdelsen og offentliggørelsen af de rapporter, som forvaltningsorganet skal forelægge for Kommissionen. Det drejer sig bl.a. om årsberetningen om forvaltningsorganets aktiviteter, jf. artikel 9, stk. 7, og om alle andre almindelige eller særlige rapporter, som Kommissionen anmoder forvaltningsorganet om.
6. Direktøren har med hensyn til forvaltningsorganets personale de beføjelser, der følger af vilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, og beføjelse til at indgå ansættelseskontrakter. Han varetager endvidere alle andre personaleanliggender i forvaltningsorganet.

Artikel 12

Driftsbudget

1. Hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, udarbejdes der overslag over alle forvaltningsorganets indtægter og udgifter, der opføres på organets driftsbudget, der indeholder den stillingsfortegnelse, der er forelagt for budgetmyndigheden. I stillingsfortegnelsen, der kun omfatter midlertidige stillinger, angives antallet af personer, som forvaltningsorganet beskæftiger, fordelt på lønklasser og kategorier, i det pågældende regnskabsår.
2. Forvaltningsorganets driftsbudget balancerer med hensyn til indtægter og udgifter.
3. Forvaltningsorganets indtægter omfatter uden i øvrigt at foregribe andre indtægter et tilskud opført på Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 13

Opstilling af driftsbudget

1. Direktøren opstiller hvert år et forslag til forvaltningsorganets driftsbudget med angivelse af driftsudgifterne for det efterfølgende regnskabsår. Han forelægger dette forslag for styrelseskomitéen.
2. Styrelseskomitéen vedtager senest den 1. marts hvert år forslaget til næste års driftsbudget, som forelægges Kommissionen.
3. På basis af dette budgetforslag foreslår Kommissionen under hensyn til sin planlægning for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i, at der som led i budgetproceduren afsættes et årligt tilskud til forvaltningsorganets driftsbudget svarende til en vis procentsats af den årlige finansielle tildeling til de pågældende programmer.
4. På basis af det årlige tilskud, som den kompetente budgetmyndighed fastlægger, vedtager styrelseskomitéen i begyndelsen af hvert regnskabsår, samtidig med arbejdsprogrammet, forvaltningsorganets driftsbudget, der justeres med de forskellige bidrag til forvaltningsorganet og midlerne fra andre kilder.

Artikel 14

Driftsbudgettets gennemførelse og godkendelse

1. Direktøren gennemfører forvaltningsorganets driftsbudget.
2. Direktøren forelægger senest den 31. marts hvert år Europa-Parlamentet, Revisionsretten, Kommissionen og styrelseskomitéen detaljerede regnskaber over alle indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår.
3. Europa-Parlamentet meddeler inden den 30. april i år n+2 forvaltningsorganet decharge for driftsbudgettets gennemførelse.

Artikel 15

Finansforordningen vedrørende driftsbudgettet

Finansforordningen vedrørende forvaltningsorganets driftsbudget vedtages af Kommissionen efter udtalelse fra Revisionsretten efter proceduren i artikel 23, stk. 2, under overholdelse af artikel 142 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁴.

⁴ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999.

Artikel 16

Finansforordningen vedrørende aktionsbevillingerne

1. Når Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 6, litra c), har uddelegeret opgaver til forvaltningsorganet i forbindelse med budgetgennemførelsen af aktionsbevillingerne til EF-programmerne, forbliver disse bevillinger opført på Den Europæiske Unions almindelige budget, og deres gennemførelse sker ved direkte kontering i dette budget.
2. Direktøren er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for så vidt angår gennemførelsen af disse aktionsbevillinger, og skal i den forbindelse overholde finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 17

Programmer finansieret gennem andre kilder end det almindelige budget

Bestemmelserne i artikel 13 og 16 foregriber ikke de specifikke bestemmelser, der er fastsat i medfør af retsgrundlagene for de programmer, der finansieres gennem andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 18

Personale

1. Forvaltningsorganets personale er omfattet af ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Styrelseskomitéen fastsætter efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.
2. Forvaltningsorganets personale består dels af EF-ansatte, som er udstationeret af institutionerne og tilknyttet forvaltningsorganet som midlertidigt ansatte, dels af andre ansatte, der rekrutteres af forvaltningsorganet.
3. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for forvaltningsorganet samt dets personale, jf. stk. 2.

Artikel 19

Kontrol

1. Over for forvaltningsorganet har Kommissionens interne revisor og finansinspektør samme beføjelser og samme funktioner, som de har over for Kommissionens tjenestegrene.

Revisoren rapporterer sine konstateringer og anbefalinger til både Kommissionen og forvaltningsorganet. Disse gennemfører anbefalingerne ifølge deres respektive beføjelser.

2. Så snart forvaltningsorganet er oprettet, tiltræder det den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁵. Styrelseskomitéen formaliserer denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.
3. Revisionsretten reviderer forvaltningsorganets regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248.
4. Enhver akt fra forvaltningsorganet, herunder enhver beslutning og kontrakt, som dette organ indgår, skal udtrykkeligt indeholde en bestemmelse om, at Kommissionens interne revisor, OLAF og Revisionsretten kan kontrollere sagsakterne om nødvendigt på stedet, dvs. også hos de endelige modtagere af midler og i givet fald hos de formidlende organer, der distribuerer midlerne.

Artikel 20

Ansvar

1. Forvaltningsorganets ansvar i kontraktforhold reguleres ved den lov, der gælder for den pågældende kontrakt.
2. Hvad ansvar uden for kontraktforhold angår, skal forvaltningsorganet ifølge den almindelige lovgivning i medlemsstaterne erstatte skader, som forårsages af organet selv eller dets ansatte under udførelsen af deres hverv. EF-Domstolen har kompetence til at påkende sådanne skadeserstatningssager.

Artikel 21

Legalitetskontrol

EF-Domstolen prøver lovligheden af de af forvaltningsorganets akter, der har bindende retsvirkning, på samme betingelser og efter samme regler som dem, der er fastsat i traktatens artikel 230 for prøvelse af lovligheden af Kommissionens retsakter.

Artikel 22

Aktindsigt og fortrolighed

1. Enhver unionsborger og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i forvaltningsorganets dokumenter på samme betingelser og med samme begrænsninger som dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. --/200- af -- ----- 200- om aktindsigt i dokumenter⁶.

⁵ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (KOM(2000)30 endelig udg./2 af 21.2.2000).

De særlige bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne aktindsigt, vedtages af styrelseskomitéen senest i løbet af det første år efter forvaltningsorganets oprettelse.

2. Styrelseskomitéens medlemmer, direktøren og medlemmerne af personalet - også når deres respektive hverv er ophørt - samt alle personer, der deltager i forvaltningsorganets aktiviteter, må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg betegnet "Forvaltningsorganudvalget", der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Hvis der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelses artikel 7.
3. Den periode, der omhandles i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*